

נושה ד. טיקטין: תולדות חיי

נסִּחְבוּ אֲבָא-אָמָא בְּשָׂאָר עֲצָמוֹת יְבִשׁוֹת
בְּאֶסְרוֹ-חַג הַנִּצָּחוֹן שֶׁל הַמְּלַחְמָה הַגְּדוֹלָה.
לְמַחְנֵה עֶקְרוּרִים מִן הַשְׂוֹאָה לְאַרְצוֹת נִכְבָּשׁוֹת.

וְהַמְסָךְ עָלֶיהָ, תּוֹלְדוֹת חַיֵּי נִרְאוֹת בְּעֵלְיָהָ,

לְאָבִי אֲזוֹן קִשְׁבָּת. שָׁמַע שָׁם צוֹ
וְלִקְחָה הַצִּיָּתוֹן אֶשֶׁת זְנוּיִם.
בְּתִקְוַת שְׁנֵי קִשְׁרֵי לֹו הַשְׂוֹשְׁלָה וְהַקּוֹ.

יוליד מִמֶּנָּה בֵּין הַשָּׂבִים לְגִבּוֹלָם בָּנִים.

לְאִמִּי עֵין תְּלוּיָה לְעֵתִיד מְעַמְעֵם עֲבָרָה.
אֵי פַעַם הָיוּ אוֹמְרִים שֶׁהַכֹּל גּוֹמְרִים בָּהָ.
יִלְדֵתִי וְעַכְשָׁו הַנְּנִי הַכַּפָּרָה.

וכך גִּנְמַלְתִּי – הַתְּחִלוֹת וְתוֹחֲלוֹת בְּסִבְיָהָ.

לְמַעַנּוֹ, אֲנִי חוֹל הַמֵּתְעוֹרֵר מְקוּנָה, מֵרַבָּה יָמִים
בְּהֵנֶת הַהַמְשָׁךְ הַקְּאוּמִי – גִּבּוֹר נִילִי.
וְלְמַעַנָּה שֶׁפֶל חַיִּיהָ יִשְׁבָּה חֲסוּכַת אֶהְבָּה וְרַחֲמִים

אֲנִי יוֹנָה מְצַפָּה לְשַׁעַת הַשְּׁלוֹם – וְאַרְשָׁתִּיהָ לִי.